

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Goiman Corneliu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Goiman Corneliu XXX, născut la XXX,
originar XXX, domiciliat XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.12.2018 – 12.03.2019 (prima instanță);
2. 04.04.2019 – 14.05.2019 (instanța de apel);
3. 12.07.2019 – 04.12.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 12 martie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Goiman Corneliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale adică 25 000 lei în beneficiul statului.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Goiman Corneliu în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1536 lei.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă Bogdan Ruslan privind încasarea prejudiciului material în sumă de 7691 lei 42 bani din contul inculpatului Goiman Corneliu.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Romanciuc Dmitri privind încasarea prejudiciului material s-a încasat din contul inculpatului Goiman Corneliu în contul lui Romanciuc Dmitri suma de 10 006 lei cu titlu de prejudiciu material.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă Bogdan Ruslan privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei din contul lui Goiman Corneliu.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă Romanciuc Dmitri privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei din contul lui Goiman Corneliu.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Goiman Corneliu la 07.07.2018, aproximativ la ora 21:00, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având intenția comiterii unui act de huliganism, aflându-se pe teritoriul bazei de odihnă „GoTur” situată la marginea traseului M5, în regiunea XXX, unde activează în calitate de administrator, urmărind scopul de a-i pedepsi pe cet. Bogdan Ruslan și Romanciuc Dmitri, care la acel moment se odihneau pe teritoriul bazei de odihnă sus-indicate, dar și să-i defăimeze în fața soțiilor acestora, încălcând intenționat ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, într-un mod grosolan și demonstrativ, manifestând obrăznicie deosebită, intenționat, în timp ce cet. Romanciuc Dmitri îl ajută pe cet. Bogdan Ruslan să se ridice de jos, i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căreia Romanciuc Dmitri a fost doborât la pământ.

Tot atunci, Goiman Corneliu, urmărind aceiași intenție infracțională, în continuarea acțiunilor sale huliganice, profitând de faptul că cet. Bogdan Ruslan se află în poziție întors cu spatele spre el, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în partea din spate, în rezultatul cărui fapt ultimul a căzut sprijinindu-se în genunchi, după care i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnul și picioarele pe diferite părți ale corpului, numindu-i totodată cu cuvinte necenzurate și jignitoare. Ca urmare a acestui fapt, cet. Romanciuc Dmitri i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză juridică nr. 201802D2318 în 02.11.2018, vătămări corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, plăgi contuze la nivelul buzelor, echimoză pe nas care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și care se califică ca vătămare corporală ușoară, iar cet. Bogdan Ruslan conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2319 din 14.11.2018, i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de echimoză la nivelul feței, excoriații la nivelul ambelor coate și genunchi care sau format în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile inculpatului Goiman Corneliu au fost calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganismul adică „*acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*”

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Inculpatul Goiman Corneliu, care a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea admitterii acțiunii civile, cu respingerea acțiunii civile și

revocarea măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi localitatea, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea apelului, a invocat că:

- cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și-a recunoscut integral vina;

- la admiterea acțiunii civile instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 93, 96, 227, 228 Cod de procedură penală, art. 1410 Cod civil;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și la judecarea cauzei penale, părțile vătămate nu au confirmat prin probe volumul prejudiciului material solicitat, sumele fiind exagerate;

- instanța de judecată nu a luat în considerare personalitatea părților vătămate care de nenumărate ori s-au prezentat în ședința de judecată în stare de ebrietate;

- la stabilirea quantumului prejudiciului material suferit de părțile vătămate, lipsind în acest sens o prescripție medicală care să fie în legătură cu raportul de expertiză medico-legală și necesitatea de tratament;

- nu sunt întemeiate pretențiile lui Romanciuc Dmitri cu privire la agravarea vederii, iar procurarea de lentile nu constituie temei pentru încasarea cheltuielilor suportate de acesta în legătura cu vizitele la oculist, consecințele imputate de acesta nu sunt confirmate de un raport de expertiză medico-legală care să constate legătura dintre fapta și consecințe;

- nu au fost prezentate probe nici în legătură cu cheltuielile suportate în legătură cu acordarea serviciilor de asistență juridică, fiind indicat un preț la general pentru serviciile avocatului;

- fără justă cauză și nedovedită consideră solicitarea cu privire la cheltuielile de deplasare, or părțile vătămate nu au putut confirma numărul de deplasări, locul și timpul efectuării acestora, prezentând niște date generale, iar bonurile de plată cu privire la procurarea benzinei nu confirmă distanța parcursă în lipsa unei confirmări că s-a deplasat la locul indicat și ce distanță a parcurs;

- pretențiile de ordin material nu au fost probate, nu s-a demonstrat careva suferințe psihice ca urmare a infracțiunii săvârșite;

- aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi localitatea, până la data intrării sentinței în vigoare este neîntemeiată și contrară normelor procesual penale și art. 5 CEDO.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat, s-a menținut sentința fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, soluția instanței de fond cu referire la vinovăția inculpatului Goiman Corneliu a fost pe deplin justificată, astfel că verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată, a considerat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.

(1) Cod penal, a fost dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut faptul că la adoptarea sentinței de condamnare s-a ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

La individualizarea și numirea pedepsei instanța de apel a menționat faptul că de către instanța de fond corect au fost aplicate prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă, totodată s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de recunoașterea vinovăției, caracterizarea pozitivă de la locul de trai, de faptul că nu se află la evidența medicului narcolog/psihiatru, fiind angajat în câmpul muncii, fiind posibilă corijarea și reeducarea acestuia prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, aceasta fiind una echitabilă și proporțională faptei comise.

Referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1536 lei pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, instanța de apel a conchis că corect au fost încasate din contul inculpatului Goiman Corneliu ținându-se cont de prevederile legale.

Cu privire la motivele invocate în cererea de apel ce vizează soluționarea acțiunii civile, în partea cuantumului prejudiciului moral produs prin infracțiune precum și cele ce vizează prejudiciul material produs prin infracțiune, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate.

În partea cuantumului prejudiciului moral produs prin infracțiune instanța de apel a menționat faptul că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că partea vătămată Romanciuc Dmitri a înaintat în procesul penal o acțiune civilă, solicitând astfel încasarea de la inculpatul Goiman Corneliu în folosul său a sumei de 5731,99 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, suma de 10 000 lei cu caracter de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, în total suma de 20731, 99 lei. Partea vătămată Bogdan Ruslan a înaintat o acțiune civilă și a solicitat încasarea din contul inculpatului Goiman Corneliu în folosul său a sumei de 2691, 42 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, suma de 10 000 lei cu caracter de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, în total 17691, 42 lei.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată referitor la prejudiciul material, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiate pretențiile părților vătămate reținând că legea procesual penală prevede expres temeiurile de reparare a prejudiciului material, astfel la cauza penală fiind anexate mai multe probe care dovedesc cheltuielile

suportate în legătură cu efectuarea tratamentelor efectuate, astfel suma prejudiciului material încasată din contul inculpatului fiind întemeiată.

Mai mult instanța de apel a menționat faptul că prima instanță a reținut corect că la materialele cauzei nu se conține bonul fiscal din 09.07.2018 în valoare de 325, 98 lei, cheltuieli pentru combustibil, bonul nr. 115 din 21.12.2018 în valoare de 200 lei cheltuieli pentru combustibil și nr. 115 din 21.12.2018 în valoare de 200 lei, respectiv aceste cheltuieli nu au fost încasate din contul inculpatului.

Totodată instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat admisă solicitarea părților vătămate privind încasarea cheltuielilor ce țin de asistența juridică în sumă de 5000 lei fiecare, deoarece în acest sens la materialele cauzei a fost anexat bonul de plată nr. 25422 din 09.07.2018 în sumă de 10 000 lei.

Instanța de apel a considerat că acțiunea civilă a fost întemeiată și justificată în partea încasării prejudiciului moral, ținându-se cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul a determinat supunerea părților vătămate la suferințe fizice și psihice, la caz s-a atestat un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de către părțile vătămate, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-au fost cauzate prejudicii nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, astfel că la încasarea prejudiciului moral prima instanță justificat și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 616 alin. (2), 1398 alin. (1), art. 1422, 1423 Cod civil.

Argumentele inculpatului privind acțiunile civile, instanța de apel le-a considerat nefondate, or, instanța de fond la examinarea acțiunilor civile a ținut cont de rolul inculpatului, de personalitatea acestuia, atitudinea față de cele comise, suferințele părților vătămate.

Instanța de apel subliniind asupra faptului că prejudiciul moral constituie efectele concrete pe care dauna le produce asupra victimei, iar conform jurisprudenței CEDO cele mai frecvente modalități de exprimare a prejudiciului moral sunt: durerea, suferința și rănille fizice și psihice, sentimentul de anxietate, stres și neliniște, frică și incertitudine de lungă durată, perturbarea vieții. Durerea, suferința și rănille fizice și psihice survin atunci când victimei i-a fost cauzată o traumă de ordin fiziologic sau psihologic. Totodată CEDO a constatat că repararea insuficientă a prejudiciului moral, menține statutul de victimă a violării Convenției, respectiv instanța de apel a reținut ca corectă concluzia instanței de fond privind admiterea reparării prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Cu privire la motivele ce vizează soluționarea chestiunii cu privire la măsura preventivă aplicată inculpatului- obligarea de a nu părăsi localitatea cu menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, bazându-și soluția pe prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar inculpatul Goiman Corneliu , care invoca temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei, cu respingerea acțiunii civile înaintate de Romanciuc Dmitri cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, a acțiunii civile înaintate de Bogdan Ruslan cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei de 1538 lei cu titlu de cheltuieli judiciare ca fiind neîntemeiate, precum și revocarea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea ca fiind neîntemeiată, invocând motive similare cu cele indicate la **pct. 2.1** al prezentei decizii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat menționând faptul că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia încasării cheltuielilor din contul inculpatului.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință și avocatul Cojocaru Adrian în numele părților vătămate Romanciuc Dmitri și Bogdan Ruslan, care a solicitat declararea inadmisibilă a cererii de recurs din motiv că recursul este vădit neîntemeiat, iar temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul a indicat ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, criticând soluția instanței de apel în partea admiterii acțiunii civile, încasării

cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor din contul inculpatului, aplicarea măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi localitatea.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 163-190, Vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, ținând cont de cele invocate în recurs, Colegiul penal menționează că argumentele prescrise în recurs privind nesoluționarea justă a acțiunii civile de către instanțele de fond, sunt considerate ca fiind neîntemeiate, deoarece acțiunea civilă a fost soluționată de către prima instanță corect și în conformitate cu art. 387 Cod de procedură penală, din care motiv soluția dată a fost susținută și de către instanța de apel.

În continuare, se indică că instanța de apel corect a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la stabilirea cuantumului despăgubirilor cuvenite, indicând că acesta este bine determinat în baza probelor administrate și cercetate în cadru ședinței de judecată.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că sumele încasate de la inculpat în contul părților vătămate cu titlul de prejudiciu material și moral, sunt echitabile și pe deplin confirmate de probele ce au fost anexate la materialele dosarului, iar în acest sens nu au fost depistate careva omisiuni din partea instanței de apel ce ar permite casarea deciziei adoptate, în contextul solicitărilor înaintate.

După cum urmează din conținutul deciziei contestate (f.d. 163-190, Vol.II) instanța de apel la soluționarea acțiunii civile a ținut cont de prevederile art. art. 1422, 1423 Cod civil și art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, totodată instanța de apel a ținut cont de documentele medicale și bonurile anexate la acțiunea civilă (f.d. 53-64, vol. II) de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate părților vătămate, de prejudiciul cauzat, manifestat prin cauzarea cet. Romanciuc Dmitri leziunilor corporale sub formă de „ *traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, plăgi contuze la nivelul buzelor, echimoză pe nas,*” iar cet. Bogdan Ruslan iau fost cauzate vătămări corporale sub formă de „ *echimoze la nivelul feței, excoriații la nivelul ambelor coate și genunchi*”.

Totodată Colegiul penal reține ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitor și la încasarea sumei de 1538 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare or, potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „*Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor*”.

După cum urmează din materialele cauzei în privința părții vătămate Romanciuc Dmitri la 09.07.2018 a fost întocmit raportul de constatare nr. 201831P0236 (f.d. 32-verso, Vol. I), raportul de expertiză nr. 201831D0120 din 07.08.2018 (f.d. 77-verso, Vol.I) precum și raportul de expertiză nr. 201802D2318 din 02.11.2018 (f.d. 182-183, Vol. I), în privința părții vătămate Bogdan Ruslan a fost întocmit raportul de constatare nr. 201831P0237 din 09.07.2018 (f.d. 19-verso, Vol.I) și raportul de expertiză legală nr. 201831D0119 din 07.08.2019 (f. d. 83-verso, Vol.I), în privința inculpatului Goiman Corneliu a fost întocmit un raport de expertiză judiciară nr. 201831D0127 din 14.09.2018 (f. d 137-138, Vol. I).

Colegiul penal ține să menționeze că rapoartele de expertiză au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, care până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Având în vedere cele menționate supra, instanța de recurs conchide că concluziile instanțelor de fond prin care s-a dispus încasarea din contul inculpatului Goiman Corneliu a sumei de 1538 lei suportate în legătură cu efectuarea expertizelor sunt întemeiate și legale.

Cu referire la alegațiile recurentului cu privire la revocarea măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi localitatea din motiv că a fost aplicată neîntemeiat, Colegiul penal remarcă că această măsură a fost aplicată cu respectarea tuturor exigențelor legale, iar careva temeuri de revocarea acestora nu a sesizat.

Mai mult, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, legislatorul a prevăzut faptul că „*în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*” astfel având la baza aceste prevederi legale, prima instanță cât și cea de apel corect și întemeiat a concluzionat asupra aplicării măsurii preventive obligarea de a nu părăsi localitatea în privința inculpatului Goiman Corneliu până la rămânerea sentinței definitive, această măsură preventivă având un scop de asigurarea executării sentinței.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Goiman Corneliu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019 în cauza penală privindu-l pe **Goiman Corneliu XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor